

תת"ע 8196/02 - מדינת ישראל נגד "בסט-קאר" חברה לשירותי רכב בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8196-02-18 מדינת ישראל נ' בסט קאר חברה לשירותי רכב בע"מ

לפני כבוד השופט אהרן האזרמן
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מיטל צ'פניק
המאשימה:
נגד

"בסט-קאר" חברה לשירותי רכב בע"מ
הנאשמה:

החלטה

בפני טענה מקדמית שהעלתה הנאשמה העותרת לביטול כתוב האישום, זאת נוכח התוישנות העבירה.

ביום **05.10.15** צולם הרכב בעלות הנאשמה, חברת השכלה, כשהוא נושא במחירות 81 קמ"ש במקום בו מותרת מהירות 60 קמ"ש, ברוח אלוף שדה ברמת-גן. בעקבות זאת נשלחה ביום **02.11.15** הודעה לתשלום קנס (ברירת משפט) לנאשמה, היא הבעלים הרשומים של הרכב.

בתאריך **07.12.15** פנתה הנאשמה למפנ"א (מרכז פניות נהגים ארצי) בבקשת לבטל את הودעת תשלום הקנס ולהסביר אותה על שם מבצע העבירה לכוארה, שוכר הרכב.

על פ"כ המאשימה, בבקשת הנאשמה טיפולה במפנ"א באופן הבא (מתוך תגובה שהעבירה בכתב):

מעט לעת, הועברו התכתבויות בין הנאשמה למשטרת וחרף דרישות מפנ"א מהנאשמה להציג המסמכים הדורשים לצורך הטיפול בבקשתה להסבה, האחونة התמהמה ולא הציגה המסמכים המבוקשים, והובחר כי עד להגשת המסמכם והציגם בפני מפנ"א הדוח ישאר בעינו.

הנאשמת בחרה שלא להעביר המסמכים שהבקשה בתאריך 7.6.16 הגישה בקשה להישפט ושותפה לה הזמנה למשפט ונקבע דין ליום 28.2.18

על פי סעיף 229(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, מי שהגיע בקשה ל לבטל הודעת תשלום קנס (הסתת הדוח) לא יהיה

רשיון להודיע על רצונו להישפט על העבירה בבייהם"ש, אלא תוך שלושים ימים מיום המזאת ההודעה על החלטת התובע בעניין הביטול. מכל מקום במקרה דנן אין מחלוקת כי בקשה הנאשמת להישפט התקבלה במפנה"א והמאשמה הגישה את כתב האישום ופתחה בהליך בבייהם"ש.

על פי תצהיר נציג הנאשמת, מר יוסי קרויזר שצורף לבקשתו, לאחר שהוגשה הבקשה להישפט נקבע דין בבית משפט זה ביום **10.10.16**. נציג החברה מר קרויזר התיעצב במועד זה בבית המשפט ובשיחה עם התובע נמסר לו לטענתו כי הדו"ח לא הוגש לבית המשפט (לא נפתח תיק) ולדבריו התובע אישר לו לעזוב את המקום ומסר כי יdag לביטול כתוב האישום ולהסבה.

אין מחלוקת בין הצדדים כי בתאריך **16.06.07** הגישה הנאשמת בקשה להישפט, כי כתב האישום הוגש במציאות ביום **18.02.18** ובו נקבע בתקן ראיון לראשונה להקרה ליום **21.02.18**.

דין והחלטה:

לאחר שעניינו בבקשתו ובתגובהו הצדדים, אני מוצא לקבל את טענתה המקדמית של הנאשמת במקרה זה, כי יש להורות על ביטול כתוב האישום עקב איוחור בהגשתו לבייהם"ש, ואסביר.

הוראות פרק ז בחוק הסדר הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 [להלן: "חסד"פ"], שכותרתו **"סדר דין מיוחד בעבירות קנס"** קובעות הוראות מיוחדות לעניין מועד המצאה בעבירות קנס. כאשר מדובר בהודעת תשלום קנס בשל עברית מהירות שתועדה במכשור אלקטרוני, נקבעו מגבלות זמן להגשת כתוב האישום בבית המשפט (ולמשלוח הודעה על צילום הרכב לנוהג):

בדוחות מצלמה יש להגיש כתוב אישום בתוך 4 חודשים ממועד הצילום [סעיף 225א.(א1)(1) לחסד"פ].

בעבירות תעבורה מסווג ברירת קנס, אם הוכח כי אדם אחר נהג ברכב, ניתן להגיש כתוב אישום כנגד הנהג בפועל (בנסיבות הדו"ח), עד שנתיים מיום ביצוע העבירה [סעיף 225א.(א) לחסד"פ].

בדוחות מצלמה, למורת האמור בסעיפים הקודמים, אם הופרכה חזקת הבעלות (כגון אם הוכח כי אחר החזיק/נהג ברכב) ניתן להגיש את הדו"ח בבייהם"ש בתקופות המנויות בסעיף ולכל היתר עד שנתיים מיום הצילום [סעיף 225א.(א2) לחסד"פ].

סעיף 230 לחסד"פ קובע באופן מפורש כי משהוגשה בקשה להישפט בעבירה מסווג ברירת קנס, יוגש כתוב האישום תוך שנה מיום שנטקבלה הודעה על בקשתו להישפט.

"230. הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תשלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנטקבלה הודעה על בקשתו למשפט;

עמוד 2

גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרят בהחלטתו...".

סעיף 230 לחס"פ קובע הוראה ספציפית לגבי הודעות תשלום קנס בגין הוגשה בקשה להישפט, והוא הסעיף החל בעניינו. במקרה דנן, אין ספק כי כתב האישום הוגש לבית המשפט ביום **21.02.18**, בנגדו להוראת הסעיף, כאשר חלפה יותר משנה מהמועד בו הוגשה הבקשה להישפט (07.06.16).

זאת ועוד, כתב האישום הוגש בביבהמ"ש לאחר שחלפו יותר מ-24 חודשים ממועד הצילום, זאת אף בנגדו ל"מועד ההמצאה" הקבוע בסעיף 225א.(א1)(1) לחס"פ, [4 חודשים מצילום הרכב].

בכך מתקיימת מניעה דיןונית להגשת כתב האישום הן לפי סעיף 230, ולפי סעיף 225א.(א1)(1) לחס"פ.

הודעת תשלום הקנס נשלחה לנואמת לאחר כחודש מצילום הרכב, תוך פחות מ-4 חודשים, כדי. הנואמת פנתה בבקשת לבטל הדו"ח (הסבה) במועד (בתוך 30 ימים). בהמשך הוגשה בקשה להישפט במועד (כנראה בתוך 30 ימים ממועד דוחית הבקשה לבטל הדו"ח). הבקשה להישפט התקבלה והתיק נפתח בביבהמ"ש באיחור ניכר, בחולף כ- 20 חודשים. כתב האישום הוגש לפיקר לביבהמ"ש תוך חריגה ניכרת מזמן הקצוב לשם כך בסעיף 230 לחס"פ (12 חודשים).

בדוחות בעברה שהופקו מצלמה, נקבעה תקופה מצומצמת של 4 חודשים במסגרת יש להגיש כתב אישום בבית המשפט. גם במקרה בו הופרכה חזקת הבעלות על ידי בעלת הרכב (כגון אם הוכח כי אחר החזיק /נהג ברכב) ניתן להגיש את הדו"ח בביבהמ"ש לכל היוטר עד שנתיים מיום הצילום. ודוק: מדובר על ארכה להגשת כתב אישום לאחר הסבת הדו"ח על שם הנהג בפועל. במקרה דנן הוגש הדו"ח על שם הנואמת המקורי (בעלת הרכב) ללא הסבה. מכאן שהתקופה הקצובה להגשת הדו"ח בביבהמ"ש אינה שנתיים מיום העבירה, אלא 4 חודשים.

במקרה דנן, חלפו בכל מקרה מיום צילום הרכב (05.10.15) ועד הגשת הדו"ח בביבהמ"ש (21.02.18) יותר משנתיים. כתב האישום הוגש לביבהמ"ש שלא כדי, לאחר שחלף פרק הזמן המקסימלי ממועד צילום הרכב בו ניתן להגיש את כתב האישום.

הרעיון העומד בסיס ההוראות המיוחדות שנקבעו למועד ההמצאה בעבירות מצלמה (ברירות קנס) הוא כי יש לתיחס את התקופה בין צילום הרכב, ועד למועד המשפט על מנת לאפשר לנואם "שמירת ראיותיו" וכדי שלא לפגוע בצוותה חמורה ביכולתו להתגונן. במיוחד יפים הדברים כאשר מדובר בנואמת שהיא חברת השכרה, אשר בעולותה אלף כלי רכב.

מצאת כי במקרה דנן אין מקום לחשוד בנואמת כי היא מחפה או מסתירה את זהותו של הנהג. כאמור הנואמת חברת
עמוד 3

השכלה ומطبع הדברים אין לה עניין לעשות זאת. זאת ועוד, הנאשמת על פי תצהיר נציגה שצורף לבקשתה, העבירה עוד בשנת 2015 למפנ"א את פרטיו של הנהג ברכב ביחד עם הסכם השכירות, תצהיר וטופס הסבה.

בשולוי הדברים, יש להוסיף כי גם אם יתיצב היום נהג הרכב ותבוצע הסבה, הרי שחלפו יותר משנתים, מיום צילום הרכב ועד הגשת כתב האישום ולפир קיימת מניעה מהגשת כתב האישום נגדו.

ולענין טענתה המקדמית של הנאשמת [ל"התישנות"] מדובר בהוראה דיןונית המונעת את האפשרות להגשת כתב האישום, מכאן שיש לקבל את עתרת הנאשמת ולהורות כי כתב האישום יבוטל.

וככן האמור, אני מורה על ביטול כתב האישום.

מצורחות תעבیر החלטתי לצדים.

ניתנה היום, כ"ב אדר תשע"ח, 09 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.